

Kristi Himmelfartsdag 2020

DDS 749 I østen stiger solen op
DDS 253 Idag skal alting sjunge
DDS 257 Vej nu, Dannebrog på voven
DDS 258 Vil natten nu vige
DDS 10 Alt hvad som fuglevinger fik

Jesus tager sine apostle med udenfor byen. Han løfter sine hænder, velsigner dem og de andre tilstedeværende, og idet han gør det, bliver han løftet op til himlen.

Hvilket syn!

Ikke blot er kirkerne nu igen åbne, efter disse måneder med lukkede døre, men Gud er nærværende som en sol på himlen. Det er evangeliets budskab i dag.

Guds sol skinnede ikke kun over ét sted nær Jerusalem for snart to tusinde år siden, men Guds sol skinner ud over den hele og vide jord, dengang som nu.

Vi har en sol. Det er Kristus. Han er verdens lys.

Det er hovedpointen i beretningen i dag om Jesu himmelfart.

✠

Vi har gennem de sidste måneder kunne holde dåb, vielse og begravelse, men kun med et yderst begrænset antal, og det har som alt andet mindsket mulighederne for fællesskab imellem os.

Det har vi forvejen manglet og savnet: Vi skal holde afstand på gaden, og der er et forsamlingsforbud, som vi skal holde. Vi har desuden kun i stærkt begrænset omfang kunne deltage i de store begivenheder i hinandens liv.

Konfirmationerne er blevet udsat - rigtig mange venter på snart at skulle have fest - og gudstjenestelivet har været sat på standby, om end, vi har kunnet følge streamede gudstjenester, andagter og meget andet godt fra præster rundt om i landet.

Nu er reglerne så lempet, og kirkerne har igen fået lov til at åbne.

Det er dejligt, og det er en glæde at vi igen må være sammen, om end vi så en tid må sidde lidt spredt rundt omkring i vores store domkirke. Og vi selv her i kirken har valgt at vente lidt med at have nadver sammen. Dvs. gudstjenesten i dag og de næste søndage er uden altergang.

Kirkerne er nu åbne, og i dag i evangeliets billede af Jesus, der løftes mod himlen ser vi, hvordan Gud er nærværende:

Som solen lyser på os fra himlen, lyser Gud sin velsignelse over os og vores fælles liv.

Vi er således ikke kun overladt til os selv, men vi lever under Guds solskin, i troens, håbets og kærlighedens lys.

⌘

Lad os vende tilbage til billedet af Jesus Kristus, som løftes til himmels.

Billedet af Kristi Himmelfart bliver ikke mindre dramatisk, når man læser salmerne igennem i Den Danske Salmebog, i det specifikke afsnit, som hedder Kristi himmelfart.

Salmedigterne udfolder der i rigt mål og med stor billedskabende kraft evangelisternes beretning og beskrivelsen i Apostlenes Gerninger.

Grundtvig f.eks. opmaler med forlæg i gamle salmer storsynet af Kristi himmelfart: Kristus er sejrherren, der har været på togt i det jordiske, og han vender nu sejrrig tilbage til himlen. Kristus har sejret over døden, han løftes nu Kristi Himmelfartsdag hjem til himlens borg:

*Kæmper, I, som borgen værne,
borgen over sky og stjerne,
åbner brat den høje port!
Sejrrig fra dybet kommer
verdens frelser, verdens dommer,
navnet hans er evigt stort.
(DDS 250,3)*

I Brorsons salme *I dag skal alting sjunge* hører vi så, at Gud Faderen rejser sig fra sin himmelske tronstol og tager imod sin hjemvendte søn, som patriarken Jakob tog imod sin elskede søn Benjamin (DDS 253). Kristus sættes nu på en tronstol ved Gud Faders højre hånd midt i himlens frydesal.

⌘

Sådan males der med den store pensel ovenpå den allerede magiske beretning hos evangelisten Lukas.

Man skal ikke underkende sådanne syners kraft, hverken evangelisternes stærke billede af Jesus, der løftes mod himlen, mens han velsigner den ganske jord, eller salmedigternes digteriske udfoldelser af denne begivenhed.

Billeder og tildigtninger kan sløre og tildække, lægge så mange lag på, at kernen forsvinder, men samtidigt er netop billeder og syner med til at danne og forme vores forståelse af virkeligheden og med til at præge de holdninger og værdier, vi vægter.

Derfor er det også i orden at spørge her i dag, Kristi Himmelfartsdag, hvad dagen så egentlig betyder for os i 2020, og hvad det er, der gør, at vi stadigvæk fejrer denne dag og holder den som helligdag? Hvad er kernen i evangeliets fortælling i dag?

⌘

For det første: Vi fejrer denne dag, fordi Kristi himmelfart viser os, hvordan Gud stadigvæk er nærværende i vores liv. Han er – som det allerede er nævnt flere gange – han er som en sol over os og som en sol for os.

Kristi himmelfartsdag er derfor heller ikke en afskedsfest, Jesu afsked med sine disciple og afsked med jorden. Det er ikke primært slutningen på den fortælling, som begyndte i Betlehem med Jesu fødsel og gik over Galilæa og endte i Jerusalem. Tværtimod Kristi himmelfart er tegnet på Guds stadige nærvær.

Vi skal nu betragte Jesus som solen på himlen for os. Salmedigteren Ingemann så det, da han sluttede sin elskede morgensalme *I østen stiger solen op* med netop at prise og takke Jesus Kristus som du soles sol fra Betlehem:

*Du soles sol fra Betlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!
(DDS749,7)*

⌘

For det andet: Vi fejrer denne dag, fordi Kristi Himmelfart binder os sammen og viser os, hvad der binder os sammen.

Kristi himmelfart er tæt forbundet med pinsen. Pinsen er dagen, hvor Helligånden kommer med vind og ild, åbner døre og sætter en brand i apostlene, så de får mod til at gå ud i verden og være kirke.

Hvis tegnet i dag er Kristus som solen, så er pinsens tegn Gud som vinden og ilden. Vinden kan blæse, hvor den vil, og ind imellem her på domkirkepladsen føles det som kan den gå ind i alle sprækker og rundt om alle hjørner. På samme måde med solen, dens stråler oplyser det, som ellers ville ligge hen i mørke og skygge.

Vinden og solen er altså kendetegnet ved at være kræfter, som er udenfor vi mennesker selv, men som rammer og mærker os, uanset, hvad vi selv gør og hvem, vi end er.

Vinden og solen minder os således om, at vi er afhængige af andet og mere end os selv. Afhængige ikke blot forstået negativt som bundet til, men afhængig forstået positivt som det, at jeg ikke kun er min egen lykkes smed, ikke kun har mig selv at takke for, hvordan det nu går mig i mit liv. Der er en sol, der er en vind, der er en verden med andre mennesker og en Gud i himlen, som har givet mig livet og holder sin hånd over mig.

At Kristus så tydelig træder frem som min sol og at Gud også snart, nu til pinse, bringer sin ånd frem med vinden og ilden, er således en hjælp for mig til at forstå, hvor forbundet og afhængig, jeg er af andre og andet end mig selv.

Her i Kristi himmelfart sanser jeg en afhængighed, som sætter mig fri til under denne Guds sol, som Kristus er, at leve mit liv og leve det vel vidende, at jeg ikke er perfekt og at jeg virkelig har brug for andre mennesker og at min opgave også er den at elske og at værne om andre.

¤

Endelig for det tredje: Vi skal fejre denne dag, fordi den minder os om, hvor meget, vi end nu i denne tid fortsat skal holde os på afstand af hinanden og hvilke restriktioner, der end er i vores dagligdag og liv, at vi gudsskabte mennesker virkelig leve under Guds velsignelse.

Der er noget vidunderligt og stærkt håbefuldt i billedet af at, at Jesus, mens han løftes op og forlader sine disciple, gør velsignelsestegnet. Han siger måske ligefrem de velsignelsesord, vi kender så godt:

Herren velsigne dig og bevare dig.
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig.
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred.

Guds velsignelse rummer en lykkebringende kraft. Minder os om, at lige fra den dag et menneske kommer til verden til den dag, det dør, lever vi under Guds velsignelse.

Velsignelsen er med fra menneskets første dag, dengang Guds skabte mennesket, hvor han efter at have skabt mand og kvinde velsignede dem. Sådan står der i Første Mosebog. Og Guds velsignelse er så også nu med Kristi himmelfartsdag, hvor Jesus tager afsked med sine apostle (1 Mos 1,28)

Guds velsignelse afføder ikke nødvendigvis svulmende marker og et rigt liv, giver ikke løfte om frugtbarhed og velstand, men det er en velsignelse, som giver vores liv både lethed og tyngde. Vi kan nu forlade os på Gud og frejdigt gå denne dag og og dagen imorgen imøde. Under Guds velsignelse er vi aldrig overladt til os selv.

Sådan velsignet er vi imidlertid også altid kaldet til at svare på Guds spørgsmål til Kain: Hvor er din bror?

✠

Vi vil altid huske Kristi himmelfartsdag 2020 som den dag, hvor kirkerne åbnede igen. Men denne dag er vigtig i sig selv. Det er en dag, hvor gudsnærvær og Guds velsignelse bliver understreget for os, og en dag, hvor det bliver tydeligt, at vi ikke lever for os selv, men under Guds sol, bundet til Gud og hinanden. I en tid med afstandskrav og hvor vi har lært, at vi passer på hinanden ved at holde afstand, er det i sig selv det mest glædelige budskab at få.

I Jesu navn

Amen

Elof Westergaard